

D 58/2009

13

ROMÂNIA
CURTEA DE APEL PLOIEŞTI
SECȚIA COMERCIALĂ DE CONTENCIOS ADMINISTRATIV FISCAL

DOSAR NR.

DECIZIA NR.

Şedință publică din data de : 2009

Președinte -

Judecători -

Grefier -

Pe rol fiind soluționarea recursului formulat de părâta **DIRECȚIA GENERALĂ A FINANȚELOR PUBLICE DÂMBOVIȚA** cu sediul în TÂRGOVIȘTE, CALEA DOMNEȘCĂ, nr. 166, Cod poștal 130067, Județ DÂMBOVIȚA împotriva sentinței nr.73 din 12.02.2009 pronunțată de Tribunalul Dâmbovița – Secția Comercială și de Contencios Administrativ, în contradictoriu cu intimata reclamantă S.C.

S.R.L. cu sediul în TÂRGOVIȘTE,
, bl. , ap. , Cod poștal . Județ DÂMBOVIȚA.

Recurs scutit de plata taxei de timbru.

La apelul nominal făcut în ședință publică a răspuns intimata reclamantă SC SRL reprezentată de avocat din Baroul Dâmbovița, lipsind recurenta părâtă DGFP Dâmbovița.

Procedura completă.

S-a făcut referatul cauzei de către grefierul de ședință, care învederează că s-a depus la dosar prin intermediul serviciului registratură întâmpinare din partea intimatei reclamante SC SRL iar recurenta a solicitat judecarea cauzei în lipsă.

Avocat pentru intimata reclamantă, arată că alte cereri nu mai are de administrat în cauză, iar Curtea constată cauza în stare de judecată și acordă cuvântul în dezbatere.

Avocat având cuvântul pentru intimata reclamantă SC SRL, arată că soluția instanței de fond este legală și temeinică, susținerile recurenței sunt nefondate cu privire la faptul că s-a mai dedus încă odată cheltuielile operatorului economic, respectiv ale societății petente. Din raportul de expertiză contabilă rezultă că organul de inspecție fiscală, pentru cele 49 de facturi fiscale lipsă, nu a procedat conform art. 60 din codul de procedura fiscală aprobat prin OG nr. 92/2003, care prevede estimarea bazei de impunere pentru calcularea impozitului pe profit. Organul de inspecție fiscală a socotit baza de impunere egală cu veniturile estimate, ceea ce este absurd pentru ca textul normativ în cauza reglementează estimarea

bazei de impunere și nu veniturile neînregistrate. S-a concluzionat în mod corect prin raportul de expertiză că nu se datorează bugetului de stat impozit pe profit suplimentar.

Solicită respingerea recursului ca nefondat.

Cu cheltuieli de judecată.

C U R T E A :

Deliberând asupra recursului de față, constată următoarele :

Prin sentința nr. 73 din 12 februarie 2009, Tribunalul Dâmbovița – Secția Comercială și de Contencios Administrativ, a admis în parte cererea formulată de contestatoarea SC SRL Târgoviște, în contradictoriu cu intimata DGFP Târgoviște, a anulat în parte decizia de impunere nr. și a menținut-o doar în ce privește suma de lei TVA suplimentar, obligând părțea la lei cheltuieli de judecată către contestatoare.

Pentru a hotărî astfel prima instanță a reținut că societatea reclamantă a pierdut un număr de 49 de facturi fiscale pe care nu le-a putut reconstitui, astfel că la controlului efectuat de inspectorii părții aceștia au estimat în urma recalculării rezultatelor economico financiare înregistrate și a impozitului de profit, că reclamanta datorează bugetului de stat lei cu titlu de impozit pe profit suplimentar, suma de i cu titlu de majorări de întârziere la plata impozitului suplimentar, suma de lei cu titlu de TVA, respinsă la rambursare și sumă de lei cu titlu de pierdere fiscală acoperită din exercițiile anilor 2005-2007.

Se reține prin hotărâre că potrivit art. 67 din OG nr. 92/2003, dacă organul fiscal nu poate determina mărimea bazei de impunere, acesta trebuie să o estimeze, situație în care vor avea în vedere prețul de piață al tranzacției sau bunului impozabil, astfel cum este definit de codul fiscal și din raportul de expertiză efectuat în cauză de expert contabil rezultă că organul de control a calculat greșit baza de impozitare pentru impozitul pe profit ținând cont doar de venituri fără a ține cont și de cheltuieli, situație în care reclamanta nu mai datorează bugetului de stat impozit pe profit suplimentar și nici majorări de întârziere, ci doar TVA suplimentar în sumă de lei, considerenie pentru care instanța de fond a admis în parte acțiunea și a anulat în parte decizia de impunere, menținând-o pentru suma de lei TVA suplimentar datorată de către reclamantă.

Împotriva sentinței a declarat recurs DGFP Dâmbovița, criticând-o pentru nelegalitate și netemeinicie arătând în esență că greșit instanța de fond a reținut că nu s-a ținut cont la calculul bazei de impozitare decât de venituri, fără a se ține cont și de cheltuieli, deși toate actele administrative ce fac obiectul soluționării acțiunii cuprind precizarea că organul de inspecție fiscală menționează că societatea petentă a înregistrat în contabilitate cheltuielile cu costurile mărfurilor în perioada respectivă în baza documentelor pe care le-a deținut, astfel încât cheltuielile operatorului economic au fost deja evidențiate în evidențele contabile, astfel încât greșit instanța de fond a luat în considerare concluziile raportului de expertiză contabilă și a admis în parte acțiunea, anulând în parte decizia de impunere.

Se solicită admiterea recursului, modificarea în tot a sentinței și respingerea acțiunii ca nefondată.

Curtea, examinând sentința prin prisma criticilor din recurs, în raport de actele și lucrările dosarului și de dispozițiile legale ce au incidentă în cauză, constată următoarele:

Criticile aduse sentinței de recurentă că în mod greșit s-a reținut de către prima instanță că la baza de impozitare organul fiscal a avut în vedere doar veniturile nu și cheltuielile și că greșit s-a anulat în parte decizia de impunere sunt nefondate.

Din raportul de expertiză contabilă întocmit în cauză de expert rezultă că cele concluzionate în raportul de expertiză că organul de inspecție fiscală a luat în considerare la calcularea bazei de impozitare, la impozitul pe profit stabilit suplimentar doar veniturile nu și cheltuielile, au fost stabilite pe baza materialului documentar, din cuprinsul raportului de expertiză la fila 36 dosar fond rezultă că administratorul societății reclamante, a pus la dispoziția expertului actele de evidență contabilă pentru întreaga perioadă expertizată, astfel încât expertul a avut în vedere la efectuarea expertizei atât actele contabile ale societății recurente cât și actele aflate în dosarul cauzei.

Potrivit disp.art. 67 din OG nr. 92/2003, se prevede că dacă organul fiscal nu poate determina mărimea bazei de impunere, trebuie să o estimeze situație în care va avea în vedere prețul de piață al tranzacției sau bunul impozabil, astfel cum este definit de Codul fiscal, potrivit legii pentru impozitul pe profit baza de impozitare constituind-o diferență dintre venituri și cheltuieli.

Cum organul fiscal a avut în vedere la estimarea bazei de impozitare doar veniturile fără cheltuieli, în mod corect și legal instanța de fond a anulat în parte decizia de impunere, considerând că intimata reclamantă nu datorează bugetului de stat impozit pe profit suplimentar și nici majorari de întârziere, menținând decizia doar pentru suma de lei TVA suplimentar datorat către intimată.

Pentru aceste considerente, recursul formulat se privește ca nefondat și în temeiul art. 312 alin. 1 C.pr.civilă, va fi respins că atare, în cauză neevidențiindu-se nici un motiv de casare sau de modificare din cele prevăzute de art. 304 Cod procedură civilă.

In temeiul disp.art. 274 C.pr.civilă, ca o consecință a respingerii recursului, recurenta va fi obligată la plata sumei de 5.000 lei, cheltuieli de judecată în recurs către intimată, constând în onorariu avocat.

**PENTRU ACESTE MOTIVE
IN NUMELE LEGII
DECIDE:**

Respinge ca nefondat recursul declarat de pârâta **DIRECȚIA GENERALĂ A FINANȚELOR PUBLICE DÂMBOVIȚA** cu sediul în Târgoviște, Calea Domnescă, nr. 166, Cod poștal Județ Dâmbovița împotriva sentinței nr.73 din 12.02.2009 pronunțată de Tribunalul Dâmbovița – Secția Comercială și de Contencios Administrativ, în contradictoriu cu intimata reclamantă S.C. S.R.L. cu sediul în Târgoviște, str. , bl. , ap. , Cod poșta: , Județ Dâmbovița.

Obligația recurentă la plata sumei de lei, cheltuieli de judecată către intimată.
Irevocabilă.

Pronunțată în ședința publică azi, 2009.

Președinte,

Judecători,

Greffier,

Operator de date cu caracter personal

Nr. notificare 3120

Red.CE

Tehnored. CMF

2.ex/07.06.2009

d.f. = .

– Tribunal Dâmbovița

Dacă imputemidire și ordonăm organelor de executare să pună în execuție prezența hotărâre.
Ordonăm agentilor forței publice să acorde concursul la executarea acestei hotărâri, iar procurorilor să stările pentru ducere la Îndepărtare, în condițiile legii.
Spre credință, prezența (hotărârea) se semnifică

Greller

